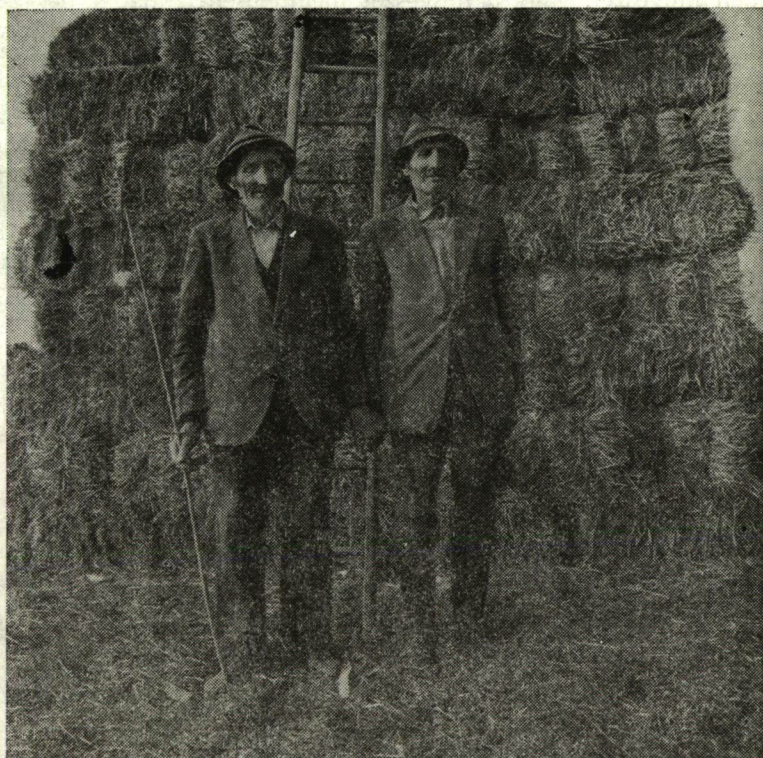

6. Majd kiderül

Megállapítom, hogy a helyzet változatlanul változékony, bár ezt cáfolni látszik Kormányosné tirádája a reggeli órákban, melynek veleje az volt, hogy vörös égálja szelet ígér, tehát az ember ne legyen csak úgy ripsz-ropsz optimista (ami különben is faji sajátosságunk). Hanem minden öt percben hangosan gondoljon a csont- és végbél-rákra, a szép Junker Málcásra, amikor majd 87 éves lesz, és a svájci alagutakra. A másnap gondolata engem mindig gyanakvóvá tesz: van-e korreláció az elkövetkező napfelkelte, a csepürágó étvágya, valamint egyetlen igazi jóakaróm kopásnak indult körömlakkja között. „Bezzeg a vallasznál,” ez a jövendölés sem kecsegtet jóval, mert nem válasz az önmagunkkal való erőszakos szembesülés. Hiszen a hiányjel az írásban nem annyi, mint a szünetjel a zenében: az utóbbi napos időt mutat, míg az előbbi olyan, akár a beázott vályogviskó, vagy a teába mártogatott piskóta.

A Lukács fivérek (1988)